

ISKOLAI ÜNNEPSÉG OKTÓBER 6-ÁN

A Bocscai István Általános Iskola és Nevelési Tanácsadó 2004. október 6-án ünnepi iskolagyűlésen emlékezett meg az aradi vértanúk napjára, az 1849. október 6-án Pesten kivégzett Batthyány Lajos miniszterelnökre és a 13 tábornokra. A nemzeti haladás és a szabadság legodaadóbb hívei voltak. A magyarokban mindig élt az emlékezés. A magyarságot ért gyötrelmek szentekké avatták az Aradon kivégzett főtiszteket. Jelképpé váltak. Hiszen ők fizettek mindenért és mindenki helyett. Halálukkal nyújtottak vigaszt a megrendült nemzetnek: a szép halál és a közös gyász vigaszát, ami lehetett, lett, az önbecsülés, az élet záloga.

Az ünnepi megemlékezést követően került sor az 1. osztályos tanulók avatására, iskolapolgárokká történő fogadására. A fogadalomtétel szövegét Hegedüs Vanda 8.c osztályos tanuló olvasta fel, melyet mondatonként megismételtek az avatottak. Ezután a nyolcadik osztályosok az iskola emblémájával díszített sálat és nyakkendőt kötötték fel. /A sálat és nyakkendőket a Román Kisebbségi Önkormányzat felajánlásával rendelhettük meg. Az ünnepségen jelen volt Oláh János a Román Kisebbségi Önkormányzat elnöke és az érdeklődő szülők is./

Iskolánk emblémáját *Barabásné Dobos Katalin* tervezte.

Iskolánk gyermekközpontú, amelyet emblémánk tükröz a rajz közepén elhelyezett kisfiú alakjával. A kezében tartott kötél húzása a diákok előtt álló szellemi és fizikai erőpróbákra utal. A mosolygó arc jelképezi a feladatok sikeres teljesítését. A virág nyolc szirma a nyolcosztályos iskolát szimbolizálja. A szirmok fölé hajló levelek a nevelők óvó kezeit, segítő támogatását jelképezik.

Így telt a mi nyarunk

Nyár elején megállapítottuk, hogy pihenni fogunk a sűrű programok után. No igen, de július közepére Nyíracsadra kaptunk meghívót Betyár és Pásztor dalok Fesztiváljára. Művészeti vezetőnk talált egy szép bugaci dalsokrot, jó nehezet, így a pihenésből heti háromszori gyakorlás lett.

A Közalapítvány Biharkeresztes Városért Kuratóriuma gyors segítségével eljutottunk 37-en a rendezvényre. Ahogy az illik, egy csikóslegény ostorpattogásával fogadott minket. Lovas szekereken vidám énekszóval jártuk be a homokos utcákat. Minden kapu előtt virág nyílik. - Már ez is megérte, hogy eljöttünk! – mondta Vargáné Jucika. Pedig még ezután jött a java. Nagyon sok pásztor és betyárdal hangzott el, olyanok amelyeket még sose hallottunk. A mi csokrunk is nagy sikert aratott. A nyíracsádiak, köztük Rózsa Sándor leszármazottai kitétek magukért. Mindent flottul megszervezték, az ellátás és a szórakoztató programok is színvonalasak voltak. Béklyóból szabadulni versenyre is lehetett nevezni. Én biztos nem tudtam volna kiszabadulni.

Közelgett augusztus 20-a és Ártándra is, meg Biharkeresztesre is meghívást kaptunk. Ártándon a Tófürdő mellett, finom estebéd után került sor az ünnepségre. Állandóan sürgöttük a rendezőket, hogy kerülnénk már sorra. Alig helyezkedtünk el a színpadon, már meg is köszönték egy szép csokor virággal a szereplésünket. Hát itt aztán nem dolgoztunk meg a vendéglátásért. Tűztünk hazafelé, itt már mindenki hiányolt minket. Műsorunkat elismerés fogadta. Nem is volt könnyű szürkületkor a szünyogok támadását elhárítva énekelni. Pont az arcomra szállt egy hatalmas példány. Puff! Leütöttem. – Miért nem szóltál nekem, szívesen leütöttem volna – kuncogott Pirike lefelé mentünkben.

Október elsején Zsákán vidítottuk fel az Idősek Otthona lakóit. Megtelt az ebédlő várakozó emberekkel, az első sorban a kerekesszékesek ültek. Könnyes szemmel hallgatták a közülük való Brumár Ilust, aki a gyerekkorról és a szülőföld varázsáról énekelt nekik. Ováció kísérte végig műsorunkat. Oláh Sándorné és Deczki Sándor bihari népdalsokrát szeretettel fogadták. Eszenyi Jenőné bolhája megcsípte az arra fogékony embereket. És jött a Dorottya! Na, amikor megjelent Karnevál herceg tapsoltak, kacagtak, kurjongattak és ez így ment minden dáma bevonulásakor. Végig tapsolták a jelenetet. Következett a közös éneklés és mulatozás. Boldogok voltunk, hogy a szürke hétköznapokat változatossá tettük, ha rövid időre is.

Három délutánt szenteltek városunkban az idősek ünneplésére a rendezők. Szívesen vettünk részt a programokban, sajnálhatják azok, akik nem fogadták el a meghívást. Ügyesen válogatták a műsort az óvodások és az iskolások is. A nosztalgia és operett dallamok felidéztek („lányágunkat”) fiatalságunkat. A mi műsorunkat is nagy tapsal honorálták és sokan elismerésüket is kifejezték. Köszönjük! Most Nyíradonyba készülünk, egy kántáló műsort szeretnénk összeállítani.

Tisztelettel mondunk köszönetet a Művelődési Ház vezetőjének és dolgozóinak azért, hogy otthont adnak nekünk munkánk végzéséhez és szórakozásunkhoz. Nyugodt körülmények között készülhetünk, ők mindenben segítségünkre vannak. Köszönjük Polgármester Úrnak, hogy elismeri kis közösségünket és támogat bennünket. Az ő kezdeményezésére tervezzük, hogy havonta összejövünk egy nosztalgia estre, ahová idős társainkat is invitáljuk.

Jávor Jánosné